

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Oboer/404/2014
Identifikačné číslo spisu:	7907203352
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7907203352.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: Ministerstvo vnútra SR, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 2, do 31.12.2012 Krajské riaditeľstvo PZ Košice, proti povinnému: E. nar. XX.X.XXXX, bytom R., M., o vymoženie 6,64 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 18Er/579/2007, o dovolaní súdneho exekútora proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 2CoE/161/2013-30 z 31. januára 2014, takto

rozhodol:

Dovolanie súdneho exekútora o d m i e t a .

Oprávnenému a povinnému n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Trebišov uznesením č. k. 18Er/579/2007-12 z 27. mája 2013 exekúciu vedenú na základe exekučného titulu (rozkaz o uložení sankcie za priestupok) prvým výrokom zastavil podľa ust. § 57 ods. 1 pís. f/ a h/ v spojení s § 58 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Druhým výrokom rozhodol, že oprávnený a povinný nemajú práv na náhradu trov konania a tretím výrokom rozhodol, že povinný je povinný nahradiť trovy exekúcie súdному exekútorovi. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že nie je preukázaná nemajetnosť povinného resp. súdny exekútor nevykonával žiadne úkony preukazujúce majetnosť či nemajetnosť povinného. Súd preto exekúciu zastavil z dôvodu uplynutia prekluzívnej lehoty.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal odvolanie súdny exekútor JUDr. Ing. Karol Mihal. Odvolaním žiadal, aby odvolací súd v celom rozsahu uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdny exekútor mal za to, že zastavenie exekúcie v celku, ak prvostupňový súd zaviazal úhradou trov exekúcie povinného, je nesprávne a ne hospodárne, a taktiež, že súd mal exekúciu zastaviť iba čiastočne podľa ust. § 57 ods. 3 v spojení s ust. 57 ods. 1 písm. f/ Exekučného poriadku. V podanom odvolaní, v časti priznaných trov konania súdny exekútor tvrdil, že odôvodnenie krátenia nároku exekútora na trovy exekúcie je nesprávne.

Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. januára 2014, č. k. 2CoE/161/2013-30 odvolanie súdneho exekútora proti výroku o zastavení exekúcie odmietol. Ďalším výrokom vrátil vec v časti týkajúcej sa trov exekúcie súdu prvého stupňa. Krajský súd svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., § 202 ods. 2 O. s. p. a ust. § 37 os. 1 Exekučného poriadku. Odvolací súd mal za to, že v zmysle ust. 218. Ods. 1 písm. b/ O. s. p. odvolanie súdneho exekútora je podané niekým, kto na odvolanie ne je oprávnený. Taktiež poukázal na znenie ust. § 37 ods. 1 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že súdny exekútor je účastníkom iba v tej časti konania, v ktorej sa rozhoduje o trovách exekúcie. Odvolací súd mal za to, že predmetom odvolacieho prieskumu mohlo byť iba uznesenie v časti výroku o trovách exekúcie. V tejto časti rozhodol odvolací súd o vrátení veci súdu prvého stupňa bez meritórneho rozhodnutia ako vec predloženú bezdôvodne z dôvodu, že vo veci rozhodol vyšší súdny úradník a nebol dodržaný postup podľa § 374 ods. 4 O. s. p.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal súdny exekútor dovolanie z dôvodu, že odvolací súd odmietol odvolanie proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie, vydaného vyšším súdnym úradníkom, čím sa postupom súdu účastníkovi konania odňala možnosť konať pred súdom § 237 písm. f/ O. s. p. v spojení s čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 a čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Žiadal, aby dovolací súd zrušil v uznesení Krajského súdu v Košiciach výrok o odmietnutí odvolania proti výroku uznesenia súdu prvého stupňa o zastavení exekúcie vydaného zamestnancom súdu (vyšším súdnym úradníkom). Ďalej navrhol, aby súd na základe ust. § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p., v spojení s ust. § 36 ods. 6 EP, v nadväznosti na čl. 267 Zmluvy o fungovaní EÚ toto exekučné konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie prejudiciálnu otázku, ktorú bližšie špecifikoval v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.), po zistení, že dovolanie nepodal účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.), neskúmal ďalej prípustnosť dovolania a vo veci rozhodol bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.).

Z ustanovenia § 240 ods. 1 prvá veta O. s. p. vyplýva, že dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu môže podať účastník konania.

Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenie § 218 ods. 1 O. s. p. platí pre konanie na dovolacom súde obdobne.

V danom prípade dovolanie podal súdny exekútor napriek tomu, že v zmysle ustanovenia postavenie účastníka konania nemá. Iné osoby, ako oprávnený a povinný sú účastníkmi konania len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva Exekučný poriadok. V danom prípade v odvolacom konaní bolo napadnuté rozhodnutie ako celok, v časti trov exekúcie, kedy je účastníkom konania aj poverený exekútor odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa.

Pretože súdny exekútor nie je účastníkom konania zastavení exekúcie, nie je oprávnený podať dovolanie, z ktorého dôvodu bolo ním podané dovolanie odmietnuté ako podané neoprávnenou osobou (§ 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p.). dovolací súd zaoberal.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo oprávnenému a povinnému v zmysle § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky im náhradu týchto trov nepriznal, pretože, nepodali návrh na ich priznanie (§ 151 ods. 1 O. s. p.). Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.